

VARÐIN PELAGIC

Dagsins hetja á Tvøroyri:

EG HUGSAÐI BARA UM HI

Eg veit ikki, hví eg gjørdi tað, men eg hugsaði yvirhøvur ikki um meg sjálvan. Eg hugsaði bara um hini, sigur Mortan Thomsen, sum var dagsins hetja, tá ið eldur kom í Varðan Pelagic

Áki Bertholdsen

– Eg hugsaði bara um at hini! Tað sigur Mortan Thomsen, maskinmaður á Varðanum Pelagic.

Hann var dagsins hetja, tá ið eldur kom í uppsjóvarvirkið hjá Varðanum fríggjamorgunin, tí tá ið fólk ið var farið av virkinum, herjaði hann á eld og royk og fór inn aftur á virki – ikki bara eina ferð, men tvær ferðir.

Fyrru ferðirnar fór hann inn at leita eftir fólk, sum ikki vóru komin út saman við hinum, og aðru ferðina fór hann inn aftur fyri at sleppa til telduna, sum skrávar ventilarnar til tangarnar við tí vandamikla ammoniakkinum, fyri.

– Tað var so nógvur roykur, at eg sá bara nakrar sentimetrar, so eg mátti trilva meg fram ígjøgnum roykin, sigur Mortan Thomsen.

Á Tvøroyri siga tey, at hann var dagsins hetja, og at tað var eitt satt bragd, hann útinti hendan morgunin.

Mortan Thomsen sigur at tey á Varðanum hava havt venjingar í, hvussu tey skulu fara fram, skuldi eldur komi og tey vera noydd at rýma av virkinum.

Trilvaði seg fram

Hann sigur, at á Varðanum

Eisini hjá teimum minstu, hefur hendingin fríggjadagin sett síni spor. Her er tað 10 ára gamla Conni Dam, sum hefur fest sínar kenslur á pappír

hava tey greiðar manna-gongdir fyri, at í slíkum føri skal alt starvsfólkið savnast á ávísam plássum.

– Eg royndi fyrst at slökkja við at spula á eldin, men tað gjørdi ikki mun, so eg slepti mær bara út, soleiðis sum eg skuldi eftir teirri

mannagongd, vit høvdu. Men tá ið vit so hildu manntal fyri at tryggja okkum, at øll vóru komin út, manglaði eitt fólk.

– Eg hugsaði meg ikki um, men leyp inn aftur á virkið at leita. Eg sá bara beint fram um nøsina, so eg mátti trilva meg fram, sigur

Mortan Thomsen.

Hann hevði onga masku, men helt ermuna upp fyri nøsina ímeðan hann leitaði rúm úr rúmi ígjøgnum alt virkið.

– Eg veit, at tá ið fólk verða bangin, eru tað nógv, sum krúpa saman niðri á

gólvinum, so eg leitaði eisini undir borðunum í matarhøllini, og á gólvinum allastaðni, men har var ongin at finna. Hann leitaði í matstovuni, á wc, í umklæðingarrúmunum og alla staðni.

– Tá ið eg lat hurðina til tað seinasta rúmið upp, stóð

eldurin út ígjøgnum, so har var einki at gera uttan at sleppa sær út aftur.

– Tá ið eg so kom út, var fólk ið, sum vit saknaðu, komin út í øllum góðum saman við einum øðrum bólki og var farin í ein bil.

Mortan hevur arbeitt á Varðanum Pelagic í fyra ár og hevur sostatt verið á virkinum frá fyrsta degi.

– Tí kenni eg virkið væl so eg hevði ymsar rýmingarleiðir, so eg visti mær onkra rýmingarleið, skuldi tað staði á, men tað hugsaði seg ikki um tá, sigur Mortan.

Fóru inn aftur

Men Mortan sigur, at tá ið hann var komin út aftur, fóru tey at tosa um tangarnar við ammoniakki, sum er livshættisligt at anda í seg.

– Ventilarnir eru teldustýrdir, men fer hol á eitt rør, og ammoniakklur úr, fortelur tað telduni, at skipanin manglar ammoniakki, og sostatt fara ventilarnir frá, og so fer ammoniakki at streyma úr tangunum.

– Tí gjørdi vit av at fara inn aftur á virkið at finna telduna, sum stýrir ventilunum, sigur Mortan Thomsen.

Hann sigur, at teir vóru tveir mans, sum fóru inn aftur á virkið. Hesa ferðina høvdu teir masku og tangar